

Ljubav spašava svijet

Bio jednom jedan dječak po imenu Petar. Bio je zao dječak. Nije imao prijatelje. Uvijek je bio sam. Često je s prozora praćkom gađao vrapce i pri tom se glasno smijao.

Ujutro, kad je krenuo u školu naletio je na susjedu Ružu.

Ona ga je zamolila: „Petre, ja sam već stara. Možeš li mi otići u trgovinu po kruh?“ Petar joj grubo odgovori: „Što si umišljaš, babo? Nisam ti ja sluga. Neću!“

Kada je došao u školu vidio je djevojčicu Mariju. Ona je već dugo bila zaljubljena u njega, a i Petru se Marija sviđala, samo što to nije želio priznati. Sramežljivo ga je upitala: „Petre, voliš li me?“ Petar joj odgovori: „Ljubav je fuj, a ti si ružna!“ Marija je otišla plačući.

Kada se vraćao iz škole ugledao je slijepca. Ulica je bila jako prometna. On nije mogao sam prijeći cestu i tražio je pomoć. Petar se samo prošuljao kraj njega i nije mu pomogao.

Sve je to vidjela njegova mama.

Pozvala ga je. „Petre, razočarao si susjedu Ružu, uplakao Mariju, nisi pomogao bespomoćnom slijepcu. Misliš li da si postupio ispravno?“ Petar je pognuo glavu. „Petre, pomozim. Znam da si dobar dječak. Nemoj to učiniti zato što sam ti ja rekla. Pusti da ljubav izađe iz tvog srca.“

Petar je pognute glave otišao u sobu. Tu noć je proveo plačući i razmišljajući kako da to popravi.

Ujutro je pokucao na vrata susjede Ruže. Donio joj je svježi kruh i pecivo. Ponudio se da će joj otići u trgovinu čim se vrati iz škole.

Putem do škole, ubrao je ružu i poklonio ju Mariji. „Oprosti“, rekao je i poljubio ju u obraz.

Na povratku iz škole ugledao je slijepog čovjeka koji je hodao uz rub ceste. Prišao mu je i upitao ga treba li pomoć.

Petrova majka sve je gledala s prozora. Bila je ponosna na Petra i pomislila kako ljubav zaista spašava svijet!

Lucija Škiljan, 6. razred